

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی رفتاردرمانی دیالکتیک بر مهارت های تنظیم هیجان، خودپذیری، در زوجین در آستانه ی طلاق شهر تهران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

محمد میرزالی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه خوارزمی کرج، مشاور آموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

موضوع پژوهش حاضر بررسی اثربخشی رفتاردرمانی دیالکتیک بر مهارت های تنظیم هیجان، خودپذیری، در زوجین در آستانه ی طلاق شهر تهران می باشد. این پژوهش که در سال تحصیلی 1394 - 1395 انجام شده است با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای 30 نفر از زوجین در آستانه ی طلاق شهر تهران (15 نفر به عنوان گروه آزمایش و 15 نفر به عنوان گروه کنترل) انتخاب شدند. برای سنجش متغیرهای تحقیق از پرسش نامه های تنظیم هیجانی گارنفسکی، خود پذیری آیزنک و سازگاری زناشوئی اسپینر استفاده شد. تجزیه و تحلیل نتایج با استفاده از تحلیل کواریانس نشان داد که فرضیه ی اول مبنی بر معناداری مداخله ی مورد نظر بر پذیرش خویشستن معنادار بوده ($p < 0/000$) و در نهایت توانسته است مهارت های تنظیم هیجان را به طور معناداری بهبود بخشد ($p < 0/000$) بنابراین فرضیات پژوهش مبنی بر معناداری تاثیر مداخله ی مورد نظر بر متغیرهای پژوهش تایید می گردد. نتایج این پژوهش توجه به عوامل چندگانه ی سرشتی، خانوادگی و اجتماعی را به عنوان متغیرهای تاثیر گذار در تحول مشکلات زناشوئی این پژوهش درمانهای مبتنی بر رویکرد کل گرا و مبتنی بر هیجان ها از قبیل رفتاردرمانی دیالکتیک را به عنوان درمان های با کارآمدی بالا در اختلالات مربوط به سازگاری پایین زناشوئی پیشنهاد می کند.

کلمات کلیدی:

تنظیم هیجان، سازگاری زناشوئی، خویشستن، رضایت زناشوئی، پذیرش خویشستن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/542755>

